

A whole year of Migratory Birds!

On April 14th, we celebrated the first birthday of the newspaper "Migratory Birds". We blew out the candle, cut the cake and made a wish for our "flight" to continue

By **MAHDIAH HOSSAINI**

A whole year has gone by with its ups and downs, smiles and tears, joys and disappointments. This first anniversary of the newspaper brings back memories of a "film", which began in the vegetable garden of the camp at Schisto. 15 Afghan and one Greek girl took part in this film, seated on a piece of plastic under the shade of the trees, taking part in various photography lessons.

The trigger for the creation of the newspaper was the arrival of various reporters in the camp and their rebuttal by the inhabitants, who believed that any interview they gave would never reach the people it should. And even if it did go beyond the limits of the camp with the aim of contributing to the solution of various problems, nobody would actually be particularly interested.

And so, we decided to become reporters ourselves, to become the voices of the refugee world and to record those voices in our very own newspaper.

Our journalistic activities began with the newspaper that we named "Migratory Birds", because all the contributors cherished the hope that one day they would fly in the direction of happiness and joy. We never gave up; we persevered, despite being mocked and criticised. Some girls in our team had to leave us along the journey because they flew far away. We shed tears but we also wished them well on their road to a better future. Meanwhile we devoted ourselves to the newspaper, whose first edition was the culmination of several months of hard work, during which we had to deal with disparaging comments and a variety of problems. Our Greek friend stood by us throughout all those ups and downs, through moments of tears and times of joy, encouraging us and supporting our every step.

When the newspaper was finally printed a few months later, it inevitably filled us with pleasure, satisfaction and pride. A proper newspaper, a supplement to the Efimerida ton Syntakton, a sweet thank you and a "reward" for all our efforts. In the end, our paper was very warmly received by people both in and outside the camp.

It was through our newspaper that people became aware of the true extent of our problems. They felt for us, cried for us and even cried with us. I will never forget how one Afghan resident of the camp came to our container after having read the paper, congratulated us and declared proudly that he would support us. He expressed such wonderful positive feelings. That was when the Afghan men in the camp generally started to offer active support. I should also stress the warm welcome that the Greek people afforded us, and invited us to visit various schools and university departments. Another major success for us was that issues of our newspapers were on display at both the 14th and 15th Thessaloniki International Book Fairs. Another interesting fact is that "Migratory Birds" is the first newspaper with articles in Farsi to be published in Greece. All these things that I have mentioned have been steps that have helped us move upwards on our journey. We are also encouraged by the fact that Afghan boys have worked with us ever since the second issue. Moreover, we have discovered that slowly but surely, our newspaper is acquiring more and more supporters outside Greece, for example in other European countries such as Spain (where "Migratory Birds" appear in Spanish), Germany and Italy. Certain articles have been translated and posted on various websites, even in the United States.

We write about the reasons and desires that lead

[Continued on page 2](#)

Read the full English edition of "Migratory Birds" online at www.ddp.gr

Ένας χρόνος Αποδημητικά Πουλιά!

Στις 14 Απριλίου, με το σβήσιμο ενός κεριού και το κόψιμο μιας τούρτας, γιορτάσαμε τα πρώτα γενέθλια της εφημερίδας «Αποδημητικά Πουλιά», με την ευχή η «πτήση» μας να συνεχιστεί

Της **ΜΑΧΝΤΙΑ ΧΟΨΣΑΪΝΙ**

Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος με τα σκαμπανεβασμάτα του, τα χαμόγελα, τα κλάματα αλλά και με τις χαρές και τις απογοητεύσεις του.

Με την πρώτη αυτή επέτειο της εφημερίδας, που έρχονται μνήμες από μια «ταινία», η οποία ξεκινούσε από τον μπαχτσέ του καταυλισμού του Σχιστού. Στην ταινία αυτή συμμετείχαν 15 Αφγανές και μία Ελληνίδα, οι οποίες κάθονταν πάνω σε ένα κομμάτι πλαστικό στη σκιά των δέντρων και έκαναν μαθήματα φωτογραφίας.

Το έναυσμα για τη σύνταξη της εφημερίδας δόθηκε όταν διάφοροι δημοσιογράφοι έμπαιναν στον καταυλισμό και έρχονταν αντιμέτωποι με την άρνηση του κόσμου, που πίστευε πως όποια συνέντευξη κι αν παραχωρούσε, αυτή δεν θα έφτανε ποτέ εκεί που έπρεπε. Ακόμα όμως και εάν έφτανε εκτός καταυλισμού, προκειμένου να συμβάλει στην επίλυση κάποιων προβλημάτων, δεν θα προκαλούσε και ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Έτσι, αποφασίσαμε να γίνουμε εμείς δημοσιογράφοι και να αποτελέσουμε τις φωνές του προσφυγικού κόσμου, τις οποίες και θα καταγράφαμε στη δική μας εφημερίδα.

Ξεκινήσαμε τη δημοσιογραφική δραστηριότητά μας στην εφημερίδα που ονομάσαμε «Αποδημητικά Πουλιά», καθώς όλες οι αρθρογράφοι έτρεφαν την ελπίδα να πετάξουν κάποια μέρα προς τη χαρά και την ευτυχία. Δεν πτοηθήκαμε καθόλου, παρά το γεγονός ότι ήρθαμε αντιμέτωπες με χλευασμούς και αρνητικές κριτικές. συνεχίσαμε την πορεία μας.

Στην πορεία ορισμένες κοπέλες βρήκαν τον δικό τους

δρόμο και έφυγαν μακριά, προκαλώντας τα δάκρυα αλλά και τις ευχές μας, για να τις συνοδεύουν σ' ένα καλύτερο μέλλον. Εμείς, ωστόσο, συνεχίσαμε με αφοσίωση την εφημερίδα, η πρώτη έκδοση της οποίας επιτεύχθηκε έπειτα από αρκετούς μήνες προσπάθειών, υποτιμητικών σχολιασμών και άλλων δυσχερειών. Η Ελληνίδα φίλη μας μάς συνόδευε σε όλες αυτές τις διακυμάνσεις, στα κλάματα αλλά και στις χαρές, πάντα κοντά μας να μας ενθαρρύνει και να μας υποστηρίζει σε κάθε βήμα.

Τελικά, ύστερα από μήνες, εκδόθηκε η εφημερίδα μας και φυσικά μας γέμισε με συναισθήματα χαράς, ικανοποίησης και περηφάνιας. Μία πραγματική εφημερίδα, ένθετο στην «Εφημερίδα των Συντακτών», μία γλυκιά ευχαρίστηση και «αμοιβή» για τις

Με κείμενα σε ελληνικά, αγγλικά, αραβικά, φαρσί και ούρνιου!
With texts in greek, english, arabic, farsi & urdu

προσπάθειές μας. Η εφημερίδα μας είχε τελικά τη μέγιστη θετική ανταπόκριση από τον κόσμο, τόσο του καταυλισμού όσο και εκτός αυτού.

Ο κόσμος με την ανάγνωση της εφημερίδας μας διείσθησε τις πραγματικές διαστάσεις των προβλημάτων μας, μας αισθάνθηκε και έλαψε μαζί με εμάς και για εμάς.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ όταν ένας Αφγανός του καταυλι-

σμού, μετά την ανάγνωση της εφημερίδας, ήρθε στο κοντέινερ, μας δήλωσε υπερήφανα ότι θα μας στηρίξει και μας χειροκρότησε. Μας μετέφερε πολύ θετικά και πανέμορφα συναισθήματα. Ήταν εκείνη η στιγμή που και οι άνδρες Αφγανοί άρχισαν να μας υποστηρίζουν δυναμικά. Πρέπει επίσης να υπογραμμίσω ότι και οι Έλληνες μας υποδέχτηκαν θερμά, μας κάλεσαν σε διάφορα σχολεία, ακόμα

και σε διάφορες πανεπιστημιακές σχολές. Επίσης ήταν μεγάλο επίτευγμα για μας το γεγονός ότι φύλλα της εφημερίδας μας βρέθηκαν στη 14η και 15η Διεθνή Εκθεση Βιβλίου της Θεσσαλονίκης.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι ότι τα «Αποδημητικά Πουλιά» αποτέλεσαν την πρώτη εφημερίδα με κείμενα στα φαρσί που εκδόθηκε στην Ελλάδα.

Όλα τα προαναφερθέντα αποτέλεσαν ανοδικά σκαλοπάτια για να συνεχίσουμε την πορεία μας. Επίσης και το γεγονός ότι από το δεύτερο κίβλο φύλλο έχουμε συνεργάτες και αγόρια από το Αφγανιστάν. Αυτό μας ενθαρρύνει πολύ. Διαπιστώνουμε επίσης ότι σταδιακά, με αργό αλλά σταθερό ρυθμό, η εφημερίδα μας αποκτά όλο και περισσότερους υποστηρικτές και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, εκτός από την Ελλάδα, όπως στην Ισπανία, όπου η εφημερίδα μας μεταφράζεται και στα ισπανικά, καθώς επίσης στη Γερμανία, την Ιταλία κ.α.

Ορισμένα άρθρα μας μεταφράζονται και αναδημοσιεύονται από διάφορες ιστοσελίδες, ακόμη και στις ΗΠΑ.

[Συνέχεια στη σελίδα 2](#)

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Αποδημητικά Πουλιά» δημιουργήθηκε από το Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού με την υποστήριξη της UNICEF και χρηματοδότηση της Πολιτικής Προστασίας και Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η έκδοση του παρόντος φύλλου δημιουργήθηκε και με την υποστήριξη του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ - Παράρτημα Ελλάδα, που χρηματοδοτείται από το γερμανικό υπουργείο Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης.

این جریده «طیور مهاجرة» از شبکه دیکتویو " برای حقوق کودکان" آغاز به فعالیت کرد با حمایت یونسف و حمایت مالی کمک های انسان دوستانه هیئت مدیره اروپا . چاپ و پخش روزنامه با حمایت موسسه " روزا لوکزامبورگ - قسم اليونان، التي تمول من وزارة التطوير الاقتصادي والتعاون المشترك الألمانية .

روزنامه " پرندگان مهاجر" از شبکه دیکتویو " برای حقوق کودکان" آغاز به فعالیت کرد با حمایت یونسف و حمایت مالی کمک های انسان دوستانه هیئت مدیره اروپا . چاپ و پخش روزنامه با حمایت موسسه " روزا لوکزامبورگ - بخش یونان" فعال شد، به همراه همکاری کمک های مالی وزارت اقتصاد آلمان.

اخبار " مهاجر پرندے" شائع کیا جاتا ہے۔ بچوں کے حقوق کے نیٹ ورک کی طرف سے، اور یورپین کمیشن کی فنڈنگ اور یو این ائی سی ایف کے تعاون سے۔ شہری تحفظ اور انسانی حقوق کی امداد موجودا ایڈیشن کی مزید حمایت روزا لکسمبرگ سٹافنگ کی طرف سے کی ہے۔ جرمن اقتصادی تعاون کے یونان میں دفتر کی طرف سے فنڈ

The newspaper "Migratory Birds" is produced by the Network for Children's Rights, and supported by UNICEF with funding by the European Commission- Civil Protection and Humanitarian Aid Operations. The present edition is further supported by the Rosa Luxemburg Stiftung - Office in Greece, funded by the German Ministry of Economic Cooperation.

